

Sbožnosz nesađzjeta, welje wjazy tajka Nusa husto njeschto dobreho pschinese. Schtuž tehodla sa Bumoženje a sa Pomoz proſny, ton moze kroblije wjerić, so Boh pomhacž moze, a teisch chze, tolla pak dyrbi swoju Wohlju do Božeje Wohlje podacž, dy by medze k Božeje Čzeszi neſlužito, aby naschej Sbožnoszi ſchodne bylo, so chzyli tajki Kschiz radzje dalje ſneſz.

To rjeka we tajkej Schkodzi ſo prawje modlicž, menujzy wjerić, so Boh pomhacž moze, a tolla jemu ani Čzaſ ani Mjeru poſtajič, kak, aby dy won pomhacž dyrbi. Pſchetož to nam ſwetſcheho pobrachnje, so my husto newjemy, kak, aby wo czo my proſnyč dyrbimy, kajſ ſwjaty Pawol praji k Romſkim na 8. Stawi. To pak dyrbimy poſnacž, so Boh derje wje, ſchtož kjeho Čzeszi a knaschej Sbožnoszi dobre je. Tehodla dyrbimy naschu Wohlju do jeho Wohlje podacž, a nezwyblowacž, jeli so nascha Proſtwa kjeho Čzeszi a knaschej Sbožnoszi ſlužicž budže, so budže nas wjeſzje wuſtyshecž.

Tehodla dyrbimy na tajki Zerempel derje kedžbowacž, so bychimy teisch tak ſo modlicž nawuknyli, a we naschej Wutrobi na tem nezwyblowali, so je nam Boh nadny, so naschu Nusu a Załoſz wje, a chze na naschu Nusu a Požadanie kedžbowacž. To dyrbimy twerdzje wjerić, a ſo tolla tak ponižowacž a rez: Kneže! ty wjeſch Čzaſ a Schtundu, tehodla wopokaž mi, ſchtož mi wužitne je, a k Čzeszi twojeho Mena ſluži.

Kajž teisch tudy ton Wuſadny čini, dyž won na tem nezwybluje, so jemu Krystus pomhacž moze a budže, na tem won wopraudzje nezwybluje, hewak neby ſo knjemu wolač, dy by na jeho Wohlju zwyblowac. Pſchi tem pak won poſnaje, so ſo jemu nesałežzi, Mjeſto, Čzaſ, Schtundu a Waſchnje poſtajič, dy a kak won pomhacž dyrbi.

Tajka Wjera a Poſtuſchnosz ſpodo- ba ſo temu Kneſej Krystuſkej jara derje, tehodla won teisch temu hubenemu we tej Schtundzi, na tym Mjeſtzi, a na tajke Waſchnje pomha, kotrež won ſebi hewak nebydžiſche požadacž ſmječ.

Tudy ſtuſcheju te rjane Schpruchi ſtych Prophetow we 27. Psalmi v. 14. Poczačaj na teho Anesa, bydž dobreje Tjadzije, a poſyln twoju Wutrobu, a poczačaj na teho Anesa. Psalm 130. Moja Duſcha woczakuje na teho Anesa, a ja ſpuſchczam ſo na jeho Słowo. Moja Duſcha woczakuje na teho Anesa, wot je neje ranscheje Waſchi, hacž do drugeje. Habak. 2, 3. Hacž ſo pak to Słubenje dljeje, da woczakuj na njo, wono budže wjeſzje pſchindž, a ſo nekomdžicž. Pſchetož to wſchitkich Hiſtorijach widžimy, so ta Pomoz tolla wohnkach newoſtanjne, hacž ſo runje drudy dotho dljeje. Boh teisch ma ſwoje woſebne Poladanje na to. Pſchetož tehodla won ſmolom newuſtyschi, a woczakuje ſtej Pomozu, so by Uraſchu mječ, čim boha- čiſcho dawacž, hacž my proſymy, kajž ſwjaty Pawol praji k Ephes. na 3. Stawi.